ОГЛАВ ПЕРШОЇ КНИГИ.

I. Перша частина 9

1. Метода, методологія, її значіння для науки (9—11). 2. Завдання науки: наука взагалі й літературно-наукова критика зокрема (11—15). 3. Методологія літератури й її значіння в піднесенні літературно-наукової критики до завдань наукових; об'єктивний і суб'єктивний дослід; перешкоди в об'єктивнім науковім досліді (15—20). 4. Література й її обсяг. Школа й метода (20—21).

II. Друга частина 22

Школа формальна або неокласична: 1. Теорія драми і почасти епосу та перша спроба визначення родів поезії Аристотеля; Горацій (22—24). 2. Гуманізм і його роля в розвиткові цієї школи (24—25). 3. Орден ієзуїтів, ієзуїтські школи (25—26). 4. Поетики ієзуїтських шкіл: Скалігер, Понтан (26—28). 5. Донаті (28—29). 6. Масен, Фос (29—30). 7. Київська Греко-Могилянська Академія (30—31). 8. Поетики київської Академії: найстарша поетика 1637 р.; пізніші поетики з кінця XVII ст. (31—33). 9. Новий етап розвитку української теорії: поетики — Т. Прокоповича, Л. Горки й инш., Митрофана Довгалевського, Павла Конючкевича (33—36). 10. Дальший етап розвитку української теорії: поетика Гедеона Сломинського (36—40). 11. Г. Кониського (40—41. 12. Роля цієї школи в XVIII і поч. XIX ст.: инші теорії поетичної версифікації, значіння формальної школи для сучасної літературно-наукової критики (41—43).

III. Третя частина 44

Школа історична 44

Перший розділ 44

Теорія інтерпретації літературного твору, як відбитки історичного життя: 1. Перші кроки цієї теорії на Заході Європи: ідея народности, принцип історичний та мітологічний (44—45). 2. Мітологічно-символічний напрям Крайцера (45—46). 3. Мітологічно-порівняний напрям бр. Ґрімів (46—47). 4. Розвиток цієї теорії в українській науковій критиці: М. Максимович (47—53). 5. О. Бодянський (53—54). 6. П. Куліш (54—61). 7. М. Костомарів (61—74). 8. Критика цієї теорії.

Другий розділ 76

Теорія ідеологічної інтерпретації поетичного твору: 1. М. Дашкевич: принципи його теорії в студії «Постепенное развитіе исторической литературы как науки» (76—88). 2. Нові моменти його теорії і приложення цієї останньої в студії про биліну про Альошу Поповича (88—89). 3. Розвинення теорії Дашкевича в його дальших студіях (рецензія на працю М. Петрова) (98—112). 4. Студія про «Москаля-Чарівника» Ів. Котляревського (112—114). 5. Инші представники цієї теорії: М. Сумцов (114—128). 6. П. Житецький: студія про українські народні думи (128—157). 7. Студія про «Енеїду» Ів. Котляревського і инш. (157—166). 8. Др. Ів. Франко, др. К. Студинський, С. Єфремов, М. Грушевський, М. Возняк, Д. Дорошенко, В. Дорошенко (166—170).

Третій розділ 170

Теорія наслідування: 1. Загальні уваги. 2. Мітологічно-порівняний напрям бр. Ґрімів (170—172). 3. Т. Бенфей і його теорія наслідування, М. Міллер (172—173). 4. Теорія антропологічна: Тейлор,

Ленґ: закон переживання старовини (173—175). 5. Представники цієї теорії в українській науковій критиці: О. Котляревський, як представник мітологічно-порівняного напряму, і його студії: з літературної критики про поезію і народність, з мовознавства й мітології (175—198). 6. Студії О. Котляревського з літературознавства та історії літератури; студії його з допомічних галузів наукової критики — археології, палеографії й инш. (198—215). 7. Монографічні студії О. Котляревського над погребальними звичаями, переказами про Оттона Брамбергського, про юридичний побут балтийських слав'ян; бібліологічні студії, наукові некрологи, ювілейні промови, відчити та инші наукові праці; висновки (215—225). 8. М. Драгоманов і принципи його теорії наслідування (225—234). 9. Методологічні приложення Драгомановим до окремих літературних фактів: студія про Шолуд. Буняку (234—244). 10. О. Веселовський і його теорія наслідування та студії (244—249). 11. Студія про сюжет і мотив та погляди на дослідження цих останніх в усіх трьох напрямах теорії наслідування; М. Драгоманів і О. Веселовський — характеристика наукової діяльности цих обох учених; М. Сумцов (249—255). 12. Др. О. Колесса і його перша студія в українській мові (255—263). 13. Студія О. Колесси про Шевченка й Міцкевича (263—275). 14. В. Гнатюк (275—277). 15. Др. В. Щурат і його студії з першої половини наукової діяльности (277—297). 16. Студія д-ра В. Щурата про П. Куліша (297—305). 17. Студії инших авторів; підсумки (305—307).

ПРОСПЕКТ ОГЛАВУ ДРУГОЇ КНИГИ.

Школа історична (продовження):

Четвертий розділ:

Теорія соціологічної інтерпретації поетичного твору:

А. 1. Філософічний напрям. 2. Антропологічно-етнографічний напрям. 3. Історично-економічний — в західно-европейській науковій літературі і славянській. 4. В українській науковій критиці: М. Драгоманов. 5. Хв. Вовк. 6. М. Сумцов. 7. Др. Ів. Франко. 8. Др. Волод. Охримович, В. Гнатюк. 9. М. Грушевський. 10. В. Дорошенко. Підсумки.

Б. 1. Карл Маркс і його теорія що-до студіювання гуманітарних галузів науки. 2. Г. Плеханов і його Марксівська теорія літературно-наукової критики. 3. Теорія Троцького, Луначарського й инших. 4. Марксівська теорія в українській літературно-науковій критиці: Б. Якубський, О. Білецький. 5. Популяризатори марксизму в літературній критиці: В. Коряк, А. Річицький та инш.

П'ятий розділ:

Теорія літературної діялектики й еволюції:

А. 1. Теорія діялектики як принципу розвитку взагалі і зокрема теорія діялектики Гегеля, Маркса й Енгельса. 2. Діялектика мистецької та літературної інтерпретації: Гегеля, Бєлінського, Чернишевського, Плеханова, Ф. Шміта, Чужака й инш. 3. Початки діялектичного зрозуміння розвитку української літератури: Дм. Антонович, О. Білецький, Б. Якубський, В. Коряк, А. Річицький та инш.

Б. Теорія еволюції Дарвіна, Спенсера и инших. 2. Теорія еволюції Ернста Гекеля й инших. 3. Теорія літературної еволюції: Брюнетьєра, Кареєва, О. Веселовського. 4. Еволюційне студіювання в

українській літературно-науковій критиці: М. Дашкевич, М. Драгоманов, акад. В. Перетць, др. Ів. Франко, акад. М. Грушевський, др. Ф. Колесса й инш. 5. Діялектика чи еволюція?

IV. Четверта частина:

Психологічна школа:

А. 1. В західно-европейській науці: Гумбольдт, Штайнталь, Гербарт, В. Вундт, Ернст Ельстер та инш. 2. Психологічна теорія О. Потебні. 3. Потебніянізм в літературно-науковій критиці: російській і українській.

Б. Теорія акад. С. Смаль-Стоцького і його школа внутрішньої інтерпретації поетичної творчости Т. Шевченка й инш. українських поетів (др. В. Сімович, С. Єлюк та инш.).

V. П'ята частина:

Філологічна школа:

А. 1. Теорія Павля і Бляса. 2. Теорія російських філологів: акад. Ізм. Срезневського, акад. А. Соболевського, проф. Тіхонравова, 2. Теорія критики акад. Шахматова, акад. Істрина и инш. 3. Теорія 6. Др. Ів. Франко, В. Доманицький, В. Резанов, В. Розов, М. Марковський, 7. Школа акад. В. Перетця (С. Маслов, Євг. Тимченко, В. Адріянова, Ів. Огієнко, О. Грузинський, С. Щеглова, Ф. Сушицький, С. Богуславський, М. Гудзій, В. Отроковський, О. Дашкевич, Л. Білецький та инш.). Підсумки.

Б. 1. Теорія Сіверса. 2. Послідовники цієї теорії в літературно-науковій критиці славянських народів; в українській: др. Ф. Колесса та инш.

В. 1. Формально поетикальна теорія в західно-европеській літературно-науковій критиці в російській (О. Веселовський, Белий, Брюсов, В. Жирмунський та инш.), в українській (Б. Якубський, Ю. Меженко та инш.).

VI. Шоста частина:

1. Підсумки й перспективи: теорія двох методологічних схем: приватної й загальної: окремого твору та окремого поета й історії літератури. 2. Синтетична теорія основ наукового студіювання окремого твору: текст, сюжет і стиль. 3. Синтетична теорія основ наукового студіювання окремого поета. 4. Перспективи що-до наукового розроблення історії літератури.